

Téma: Češi a Slováci a jejich stát v proměnách času

Ted' Vám chci, děti, povyprávět příběh, který se odehrál dřív, než jste se narodily. Tehdy jsem se já, nevýznamný Robert Drážský, vrátil zpátky časem a varoval Svatopluka I. před blížícím se nebezpečím.

Psal se léta páně 871 a Svatoplukovi se narodil druhý syn, kterého pojmenoval Svatopluk II. Otec měl z dalšího potomka ohromnou radost a očekával, že spolu se svým prvorozeným synem Mojmírem II. budou dlouho vládnout Velkomoravské říši a dovedou ji až na samotný vrchol slávy. Už tehdy to byla mocná říše v Evropě, významně přesahovala území dnešního státu a já jsem jasně cítil, že je jí předurčena velká budoucnost, tisíciletá budoucnost Čechů a Slováků, kteří tvořili jádro této mnohonárodnostní říše. Chvěl jsem se při pomyšlení, že se tento můj sen může rozplynout jak pára nad hrncem kvůli rozmarným panovnickým synáčkům, kteří neuposlechnou dobrých rad svého moudrého tatínka, aby drželi pospolu. A proto jsem byl vyslán, abych se pokusil změnit dějiny.

Díky tajnému stroji času, který jsem bohužel mohl použít jen jednou, jsem se dokázal vrátit zpět do roku 893. Té krásné noci jsem přistoupil ke Svatoplukovu loži, abych ho přesvědčil. Svatopluk sdílel své lože sám, tak jsem ho tichým hlasem oslovil: „Svatopluku, přišel jsem, abych ti sdělil své poselství a zabránil zkáze tvé říše.“ Svatopluk se pomaloučku otočil na bok a nenápadně sáhl pod polštář pro dýku, se kterou spával poté, co se ho pokusil zabít kníže Rostislav. Uchopil ji a prudkým pohybem na mě zaútočil, div že jsem vyvázl bez zranění. „Co tady chceš? Přišel jsi mě zabít?“ vykřikl Svatopluk. Musel jsem být opatrný, tak jsem ustoupil ke dveřím a znovu jsem se ho pokusil přesvědčit: „Nikoliv Svatopluku, já přišel zachránit tvou říši a bratrství tvých synů.“ „Co Ty mně máš co radit, cizince! Okamžitě zmiz nebo neodejdeš živ!“ A opět na mě zaútočil svou dýkou. „Svatopluku, já Ti vážně chci pomoci před zkázou,“ zoufale jsem ho přesvědčoval. Jenže vtom se prudce otevřely mohutné dveře, vyběhlo pět strážných a zcela mě obklíčili.

V tom strachu jsem ze sebe vydal už jenom: „Proboha né, jsem tvůj přítel, nesmíš mě zabít!“ Ale vtom jeden ze strážných zaútočil a probodl mou nohu svým mečem. To jsem už nemyslel na nic jiného než zachránit svůj holý život a zraněn jsem stiskl ovladač ukrytý v kapse, který mě vrátil zpět do naší doby.

Bohužel jsem svůj úkol, milé děti, nesplnil a jediné, co jsem si z něj odnesl, je tahle ohromná jizva na levém stehně. A co se stalo s Čechy a Slováky, kteří si zasloužili žít a vzkvétat ve velkém a silném prosperujícím státě? Však vy víte, tisíciletá odluka a mnohdy zahanbující poroba. A za ty roky se sobě oba státy trochu odcizily, proto spolu nedokázaly vyjít, když se ta šance znovu naskytl. Jenže dvakrát do stejné řeky nevstoupíš. Škoda, stačilo tak málo a mohlo to být úplně jinak.

Radim Hrbák

SPŠOA Uherský Brod, obor podnikání
Nivnická 1781